

מ"ת 54179/11/19 - מוחמד אבו מדיגם נגד מדינת ישראל

בית-משפט השלום בבאר-שבע

מ"ת 54179-11-19 מדינת ישראל נ' אבו מדיגם

לפני כבוד השופט יריב בן דוד

המבקש מוחמד אבו מדיגם (עציר)

על-ידי עו"ד קובי פלומ

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז דרום

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר על החלטת מעצר המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו, אשר ניתנה ביום 29.12.19 (כב' השופט דורון), בהסכמת בא כוחו הקודם של המבקש.

השתלשלות האירועים

ביום 3.12.19, ולאחר שניתנה הסכמה בענין ראיות לכאורה ועילת מעצר, הופנה המבקש לקבלת תסקיר שירות המבחן ודו"ח היתכנות מטעם מנהלת פיקוח אלקטרוני.

במסגרת תסקיר המעצר אשר הוגש לקראת הדיון שנקבע ליום 29.12.19 עתר שירות המבחן לדחייה בת שבעה ימים לצורך פגישה עם הערבים המוצעים, השלמת אבחון, וגיבוש המלצה סופית ובכלל זה התייחסות לפיקוח אלקטרוני.

בדיון אשר התקיים ביום 29.12.19, מסר בא כוחו (הקודם) של המבקש כי הוא מסכים למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים, כשהוא שומר לעצמו את הזכות להגיש בקשה לעיון חוזר מבלי להצביע על שינוי נסיבות.

ביום 24.2.20 הוגשה, על ידי בא כוחו הנוכחי של המבקש, בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו - 1996. במסגרת הבקשה עתר בא כוחו של המבקש לאפשר לו טיעון לראיות בשים לב לכרסום ראייתי הקיים לטעמו, ובהתחשב במצב הדברים בו ניתנה בעבר הסכמה לראיות, ללא שהתקיים עד כה דיון לראיות ו"לא היה למבקש את יומו" בבית המשפט.

בדיון אשר התקיים בפני ביום 9.3.12, התאפשר לב"כ המבקש טיעון כולל לראיות, במסגרתו נטען לכרסום ראייתי ובשים לב לכך עתר לשחרורו ממעצר.

דיון ראייתי

(למען הנוחות ומאחר ומדובר בהחלטה ראשונה במסגרתה תנותח התשתית הראייתית יקרא המבקש - "המשיב").

עיון מעמיק בתיק החקירה מעלה כי מתקיימת תשתית ראייתית כנגד המשיב המתבססת בעיקרה על המסמכים הבאים:

1. **עדות השוטר ליאב איפרגן** (02:46 13.11.19) - הגיע לשכונה 25 בעיר רהט בסביבות השעה 21:00 נוכח דיווח על קטטה. הבחין בהתקהלות סביב בית מספר 102, שם ראה אדם לבוש ז'קט בצבע חום כאמל, חובש כובע

עמוד 1

מצחיה אפור, ובעל שפם עבה. לאחר זמן מה עזב השוטר את המקום ביחד עם צוותי משטרה נוספים. בהמשך, בשעה 23:50 הגיע השוטר שוב למקום נוכח דיווח על ירי. השוטר הבחין בסמוך לבית 102 ברכב סובארו בצבע שחור מ.ר. 3085169 ממנו יוצא אותו האדם שראה קודם לכן בשעה 21:00, לבוש באותם בגדים וכובע מצחיה אפור. אותו אדם הבחין בשוטרים, ולדברי השוטר בעדותו, נכנס חזרה לרכב עם חצי פלג גופו העליון, ולאחר מכן נעל את הרכב ונעלם מהמקום. התנהגות אותו אדם עוררה את חשד השוטר וחבריו, הוא ניגש אל הרכב והאיר באמצעות פנס לתוכו. השוטר הבחין מאחורי המושב שליד הנהג, מתחת לכיסא, בידית הנראית כידיית אחיזה של נשק. בזמן שצוות משטרה שומר על הרכב, נכנס השוטר לבית מספר 102 והבחין בחשוד שיצא מהרכב. על פי עדות השוטר הוא זיהה את מי שיצא מהרכב, לא רק על פי לבושו אלא זיהה את פניו, ומציין כי היתה תאורה טובה בצומת שהאירה גם על המקום בו היה הרכב ממנו יצא החשוד. החשוד עוכב על ידי השוטרים והתברר כי זהותו הינה זהות המשיב שבבקשת המעצר.

2. **עדות השוטר חי עמר (03:58 13.11.19)** - היה ביחד עם השוטר ליאב איפרגן. באירוע המוקדם אותו ערב, בסביבות השעה 21:00, הוא דיבר עם אותו אדם לבוש בז'קט בצבע חום, חובש כובע מצחיה אפור, בעל שפם עבה, לפני שעזבו את המקום. בהמשך, בסביבות 23:50, משנקרא צוות השוטרים בשנית לאיזור נוכח דיווח על קטטה וירי, מתאר השוטר התרחשויות דומה להתרחשויות אותה מתאר השוטר איפרגן ומציין כי החשוד שנצפה יוצא מרכב הסובארו הוא אותו אדם עימו דיבר זמן מה קודם לכן באירוע הראשון בסביבות השעה 21:00.

3. **דוח פעולה השוטר רוני אבוהרון (12.11.19)** - הגיע למקום זמן קצר לאחר דיווח השוטרים, ועיכב את המשיב. בדרכם לניידת המשטרה שאל את המשיב של מי הרכב סובארו בי 4 השחורה, והאחרון השיב לו כי אין לו מושג של מי הרכב.

4. **דוח פעולה השוטר מתן חיים אילוז (12.11.19)** - אבטח את רכב הסובארו השחורה בו נצפה הנשק, עד להגעת חבלן המשטרה, אשר פרץ את הרכב ותפס את הנשק (קיים בתיק דו"ח חבלן באשר לתפיסת הנשק).

5. חוות דעת מומחה לפיה מדובר בנשק אשר יורה ואשר יש בכוחו להמית אדם.

6. **עדות עומאר חמאסה (13.11.19)** - מסר כי מכר את הרכב מסוג סובארו שחור מ.ר. 3085169 למשיב "לפני כחודש".

7. **גרסת המשיב (13.11.19)** - מאשר כי לפני אירוע תפיסת הנשק הגיעו למקום הימצאו שוטרים אשר אף דיברו עימו (השווה לעדות השוטר חי עמר - י.ב.ד.). מאשר כי יצא מרכב סובארו בי 4 בצבע שחור וכי לרכב זה יש מפתח אחד הנמצא אצלו בדרך כלל. אינו יודע להסביר כיצד הגיע הנשק לרכבו, ובשלבם שונים של החקירה שומר על זכות השתיקה.

8. **גרסת המשיב (17.11.19)** - שומר על זכות השתיקה ברוב שלבי החקירה.

מן המקובץ עולה תשתית ראייתית לכאורית איתנה, הנסמכת על עדויות השוטרים, גרסת המשיב עצמו, חו"ד נשק, ועל עדות מוכר הרכב למשיב.

נתתי דעתי לטענותיו של בא כוח המשיב כפי שבאו בהרחבה בבקשת העיון חוזר אשר הוגשה מטעמו, ואף פורטו במהלך הדיון. סבורני כי מדובר בטענות אשר דינן להתברר במהלך התיק העיקרי והנוגעות בעיקרן למהימנות עדים ומשקל

עדויות. אינני סבור כי מדובר בפירוט מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (ר' לענין זה ר' למשל בש"פ 5867/15 בלל חמאסה נ' מדינת ישראל, בש"פ 5599/18 קוצר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)).

בין שלל טענות הסנגור עלתה טענה של תיאום עדויות בין שוטרים נוכח דמיון בעדויות שנמסרו על ידם. יחד עם זאת טוען הסנגור (ר' סעיף 23 לבקשה) כי שוטר בשם מתן אילוז חיים אינו מוסר גרסה דומה לזאת שנמסרה על ידי שני השוטרים האחרים בניידת. ברי כי ישנה סתירה פנימית בטענת ההגנה בענין זה הטוענת מחד לתאום עדויות (ר' סעיף 28 לבקשה) ומאידך כאמור, מצביעה על שוני בדיווח בין חלק מהשוטרים. מעבר לכך, התייחסות ספציפית לנטען במסגרת סעיף 23 לבקשה מעלה כי השוטר המוזכר בסעיף ישב בחלקה האחורי של הניידת, לא קלט בעיניו את ההתרחשויות במסגרתה יצא המשיב מרכבו ודווח על כך על ידי שני חבריו שישבו בחלקה הקדמי של הניידת. אשר לטענה בדבר תאום עדויות בין שני השוטרים אשר דיווחו על יציאת המשיב מרכב הסובארו בה נמצא הנשק (השוטרים איפרגן ועמר), הרי שאין לכך כל אינדיקציה זולת השערת הסנגור המתבססת על תאור מצב דברים דומה על ידי שני השוטרים, ובכל מקרה דינה של טענה זאת להתברר במסגרת התיק העיקרי.

כן טוען בא כוח המשיב כי קיימת תהיה אשר ליכולות השוטרים לזהותו שכן הם נפגשו עימו לראשונה באירוע זה וכל זיהוי מבוסס לכאורה על סמך שפם כובע ומעיל (ר' סעיף 24 לבקשה). מעבר להיות יכולת זאת סוגיה העתידה להתברר במסגרת התיק העיקרי, עולה מעדויות השוטרים איפרגן ועמר כי משנצפה המשיב יוצא מרכב הסובארו, היתה זאת הפעם השניה אותו לילה בה ראו אותו, וזיהוי לא היה מבוסס רק על ביגוד ושפם אלא זיהוי על פי מראה פנים.

במהלך הדיון חזר בא כוח המשיב על טענותיו שבכתב והוסיף טענות בדבר פער בין דוח החבלן לדוחות השוטרים - אינני סבור כי קיים פער שכזה, שכן בסופו של יום נמצא הנשק במיקום הספציפי ברכב עליו הצביעו השוטרים בשטח. כן עלתה טענה בדבר העדר התאמה בין פריטי לבוש שתוארו על ידי השוטרים לבין לבושו של המשיב היות ופריטי לבוש אלו לא נתפסו כמוצגים - עיון בעדויות השוטרים אשר פורטו לעיל בניתוח הראייתי מלמד על התאמה מלאה בתיאור לבוש המשיב בליל האירוע על שתי האפיזודות שבו בשעות 21:00 ו- 23:50. ככל והבגדים לא נתפסו כמוצג כרוך הדבר במשקל העדויות אשר עתידות להתברר במסגרת התיק העיקרי.

מושכלות יסוד הן כי בשלב הראיות לכאורה בוחן בית המשפט רק את הפוטנציאל ההוכחתי של חומר החקירה. בשלב זה בודק בית המשפט האם קיים סיכוי סביר להוכחת האשמה. קיומן של ראיות לכאורה לצרכי מעצר עד תום הליכים נקבע לפי מבחן של "אם נאמין" - אם נאמין לראיות התביעה, האם יהיה בכך כדי לחייב את המסקנה שהמשיב ביצע את המעשה המיוחס לו? (ר' בש"פ 8526/18 חוסאם כנעאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)). סבורני כי התשובה על שאלה זאת הינה תשובה חיובית בשלב זה של ההליך הפלילי.

סוף דבר - סבורני כי מתקיימות ראיות לכאורה, וכי לא מתקיים כירסום ראייתי.

בהחלטת בית המשפט מיום 3.12.19 (כב' השופט דורון) נקבע כי מדובר בעבירה חמורה במיוחד המקימה עילת מעצר סטטוטורית, וכי עוצמת המסוכנות של המשיב מתחזקת נוכח שתיקתו בחקירה.

יחד עם זאת, הופנה המשיב, כאמור ברישא להחלטה זאת, לקבלת תסקיר שירות מבחן ודו"ח מנהלת הפיקוח האלקטרוני.

על אף שהתבקשה על ידי שירות המבחן דחיה בת שבוע ימים על מנת להיפגש עם חלופת מעצר ולהשלים את האבחון ומסקנותיו, ניתנה הסכמת המשיב (באמצעות בא כוחו הקודם) למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים.

בשים לב להצהרת בא כוח המבקש לפיה יש בידיו עתה להציע חלופות מעצר, מצאתי להורות על קבלת תסקיר מעצר משלים ודו"ח היתכנות פיקוח אלקטרוני, במתווה עליו הורה כב' השופט דורון.

נוכח האמור, מורה לשירות המבחן להכין תסקיר מעצר משלים בעניינו של המבקש.

אני מורה למנהלת פקא"ל להכין דו"ח היתכנות בעניינו של המבקש, על פי פרטים שימסרו לה ע"י בא כוחו תוך 10 ימים.

התסקיר ודו"ח ההיתכנות יוגשו עד יומיים עובר למועד הנדחה.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לשירות המבחן ולמנהלת פיקוח אלקטרוני.

ניתנה היום, כ' באדר התש"פ, 16 במרץ 2020, בהעדר הצדדים.

יריב בן דוד, שופט